

Kritische massa

Op het moment dat de onrust in de markt toeneemt zal het voor een **niet-professionele inkoper steeds lastig worden om de bokken en schapen van elkaar te scheiden**

Ons sportveldenwereldje is in beweging. Iedereen klaagt dat er geen pepernoot te verdienen is en anderzijds zie ik over de duim geteld wel drie tot vier partijen, die zich al dan niet verstoppen in de coulissen aan het warm lopen zijn om ook een taartpunt van de sportmarkt te veroveren. Ik kan dat niet helemaal met elkaar rijmen en ben ook bang dat dit zal leiden tot extra prijsdruk en onrust in de markt. Er zal best iemand beter van worden, maar waarschijnlijk is dat niet de sporter. Wie ben ik overigens om nieuwe intreders hun deel van de taart te misgunnen? Je moet alleen hopen dat de opdrachtgever het hoofd koel houdt en niet voor de rottiige stuivers winst op korte termijn gaat, maar voor de vele euro's kwaliteitswinst op lange termijn.

Je moet alleen hopen dat de opdrachtgever het hoofd koel houdt en niet voor de rottiige stuivers winst op korte termijn gaat, maar voor de vele Euro's kwaliteitswinst op lange termijn

En dat is - hoe onlogisch ook - een lastige keuze. Er zijn initiatieven om de opdrachtgevers meer gereedschappen in handen te geven om kwaliteit in te kopen, maar de waarde daarvan schat ik persoonlijk niet zo hoog in zolang

de prijsdruk blijft regeren. De rol van adviesbureaus wordt hierbij wel eens onderschat. Veel opdrachtgevers redeneren momenteel dat het kopen van een nieuw veld net zo makkelijk is als het kopen van een nieuw pak. Soms klopt dat misschien ook wel, maar op het moment dat de onrust in de markt toeneemt zal het voor een niet-professionele inkoper steeds lastiger worden om de bokken en schapen van elkaar te scheiden. Of moet ik zeggen wolven en schapen? Je ziet nu al dat aanbidders elkaar overschreeuwen met de meest fantastische marketingverhalen, die voor een minder ervaren inkoper eigenlijk niet onderuit te halen zijn.

Ook in de rest van de markt ontbreekt het wel eens aan kritische zelfreflectie. 'Mea Culpa' is dan ineens een veel moeilijker woord dan 'Het is de schuld van de andere'. In deze uitgave van Fieldmanager zie je daar helaas een goed voorbeeld van. Glauconiet zorgt wellicht voor wateroverlast, maar in plaats dat mensen echt serieus op zoek gaan naar oplossingen lijkt men vooral bezig het eigen straatje schoon te poetsen. Probeer gewoon eens te zeggen: 'Dat ga ik de volgende keer beter of anders doen.' Daar kunnen we samen van leren en daar komt de branche verder mee.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-5806